

Ordning, om man ikke i Virkeligheden skaber et overordentligt Apparat uden større Sikkerhed for at komme til et forstandigt Resultat, og om man ikke kommer ind i ganske overordentlige Udgifter, som kunde spares ved en simpel Indretning. Jeg har allerede udtalt i Fjor, at jeg i og for sig Intet har imod at forsøge Noget i den Retning; naar det kan gøres simpelt og billigt; men jeg vil nødig lægge Lovforslaget flere Hindringer i veien end nødvendigt og komme til større Udgifter end fornødent, og jeg tror nok, at man skal erkjende, at Ordningen her er ganske simpel og kan bæres. Der er taget et, jeg tror det ærede 10de kongevalgte Medlem (Goos) sagde halvt, Hensyn til Udvalgets Ønske om at faae Voldgift indført i Lovforslaget. Der kan naturligvis tvistes om, hvad der i den Henseende er det Rette; Bestemmelsen her er simpel, og den vil gjøre, at der kommer Ensartethed ind, og jeg tror, den vil være tilstrækkelig. Jeg skal for Resten vedkjende mig, at den er taget efter svensk Model, nemlig efter et Forslag, som i Sverig er uarbejdet, men ikke fremsat, og det forekommer mig, at den er ganske simpel. Det er jo et Punkt, vi nærmere kunne tale om; men man kan ikke godt undlade at lægge Vægt paa at faae en simpel Ordning, og det tror jeg, den foreslaaede er.

Jeg skal med det Samme sige, at principielt kunde det synes naturligt at bestemme, at nogle af de Spørgsmaal, der omhandles i denne Lov, skulde undergives Domstolenes Kjendelse. Men det ærede 10de kongevalgte Medlem vil have været opmærksom paa, at man ikke paa samme Maade, som oprindelig, har fastslaaet Fareklasser og Virksomheder i Loven; man har ladet det bero paa et administrativt Skjøn at forsøge disse i fornødent Fald; og jeg tror, det er henstigtsmæssigt, da det vil være meget vanskeligt at udtømme Themaet nu strax. Naar man gaar til at give Administrationen denne Bemyndigelse, forekommer det mig ogsaa temmelig vanskeligt, at lade Domstolene kjende over vedkommende Spørgsmaal, hvor Administrationen alligevel er istand til at træffe en anden Ordning, hvis man finder det henstigtsmæssigt.

Jeg skal, medens jeg nævner Forslag, som skyldes Udvalget, gjøre opmærksom paa, at § 26, der er optagen her i Lovforslaget, skyldes Udvalgets Tanke. § 26 gaar ud paa, at, naar det ophjæses for Anstaltens Beskyrelse, at vedkommende Arbejder paa betryggende Maade er sikket, saa kan Tvangen bortfalde. Det er en Smøbekommen, dels imod Udvalgets Tanke, dels imod Arbejds-

giveren, idet jeg med Udvalget er ganske enig i, at naar der er truffet betryggende Foranstaltninger ad frivillig Veie, behøver man ikke at tage Vedkommende ind under Lovens Tvang. Det er altsaa ganske konformt med Lovforslagets Tanke, at Tvang kommer til Anvendelse imod ham, hvor den er nødvendig, men selvfølgelig ikke, hvor den ikke er nødvendig.

En særøgen Del af Lovforslaget er omtalt nærmere af et Par ærede Medlemmer, nemlig den Del, som angaar Søfart og Fiskeri med danske Fartøier. Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Tuxen) mente, at Bestemmelserne her ikke ere fyldestgjørende; det kan det ærede Medlem maaste have nogen Ret i, og hvis jeg kan faae at se Bestemmelser, som gaa mere i speciel Retning, skal jeg ikke have Noget imod at tage dem under Overveielse. Det kan meget godt være, at man kan komme til en Klassifikation under Gruppen. Det ærede Medlem kan have ganske Ret i, at der i den Henseende er Forskjel mellem større og mindre Stibe, Forskjel paa Besætningerne og maaste ogsaa paa Seilstibe og Dampstibe. Men jeg vil dog her gjøre opmærksom paa, at Dampstibenes Besætning i og for sig jo allerede bliver større paa Grund af Maskinstykkene, og Dampstibene seile i og for sig ganske vist under mere farefulde Forhold, Vinter, Taage o. s. v., end Seilstibene, men det kan godt være, at man kan komme til en Klassifikation og udførligere Bestemmelse af dette Forhold. Det skal jeg nu ikke udtale mig om for Dieblirket. Naar det ærede Medlem nævnte det tydske Forslag som særlig udtømmende for Søfart og Fiskeri, saa kommer det for det Første af, at dette Emne er behandlet særskilt, men hidrører ogsaa fra, at man i det Hele i Tydsland — i mange Tilfælde ganske vist paa en beundringsværdig Maade — søger at optage alle mulige Detailler i Lovforslaget, medens man her er tilbøielig til at indskrænke sig til de simple Hovedregler. Jeg skal være meget villig til at tage disse Forhold under Overveielse. Et æret Medlem fra 6te Kredts (Martensen) mente, at Oplysningerne vare mangelfulde og urigtige. Mangelfulde, det erkjender jeg, men urigtige, det tror jeg ikke. Det ærede Medlem maa huske paa, at vi kun optage Ulykkestilfælde i større Stil, ikke mere forbigaaende, og det er jo heldigvis de fleste. Det ærede Medlem var betænkelig ved at lægge denne Farepræmie over paa Søfarten, og jeg kan godt forstaa Folks Betæneligheder i denne Retning; men jeg maa dog sige, at jeg fastholder mit Ønske ganske særlig over-